

generalforfamling at fatte afgørende bestemmelse i selskabets anliggender. Ligeledes har vi for gensidige selskabers vedkommende fundet at burde optage et forbud mod, at disse overtager forsikring af nogen paa saadan maade, at gensidighed ikke skal finde sted, idet dette vilde kunne medføre en særlig fare for, at de gensidige forsikrede kom til at maatte enten taale en nedsættelse af sine forsikringssummer eller betale efterskud. Kun i en eneste retning har vi af hensyn til stedfindende praksis troet at burde gøre en Undtagelse fra dette forbud, nemlig for det tilfælde, at den forsikring, som det gensidige selskab overtager, er en genforsikring, men samtidig har vi dog ment at burde indskrænke ogsaa dets adgang til paa denne maade at forsikre uden gensidighed saaledes, at de paa heromhandlede vis genforsikrede beløb tilsammen ikke maa overstige 10 pct. af selskabets samlede forsikringssum. Endelig har vi ogsaa, forsaavidt angaar gensidige selskaber med garantifond, fundet at burde opstille et forbud mod, at garantifondet skal kunne kræves tilbagebetalt, forinden det nedensfor omhandlede sikkerhedsfond har naaet en vis, nærmere angiven størrelse.

De samme grunde, som berettiger til at kræve en særlig tilladelse for selskabet til at begynde livsforfiktungs-virksomhed, maa efter vor mening ogsaa vægerlig lede til, at man paa lægger selskabet under dets virksomhed visse haand med hensyn til dets forretningsførsel, saaledes, at det ikke overlades til selskabet at indrette sig i denne henseende ganske og aldeles efter sit eget behag. Ikke alene maa man sørge for, at der i ethvert livsforfiktungs-selskab er en tjenestemand, i besiddelse af de faglige kundskaber, som udkræves for at foretage de nødvendige matematiske beregninger, og at de personer, som indlader sig paa at tage forsikringer i selskabet, altid kan faa adgang til at blive bekendte med de betingelser, hvorunder kontrakten er indgaaet. Men man maa ogsaa — og herpaa maa vi lægge den største vægt — drage Omfjerg for baade, at selskabet af de i aarets løb indflydende præmier affætter, hvad der efter en rigtig matematisk beregning maa til, for at det i fremtiden skal kunne opfylde sine forpligtelser ligeoverfor forsikringstagerne, og at de i dette viemod affatte midler anbringes paa en saadan maade, at man kan være saavidt mulig tryk for, at de i paakommende tilfælde ogsaa virkelig er tilstede og har fuld værdi.

Betreffende den førstnævnte af disse to ting har vi fundet at maatte foreslaa, at der i hvert selskab skal dannes et særligt forsikringsfond, der svarer til det beløb, som ved aarsopgjøret fremkommer, naar til præmiereserven, beregnet efter netto-metoden, lægges en erstatningsreserve, omfattende saadanne forsikringsbeløb, som er anmeldte eller forfaldne til udbetaling, men endnu ikke er blevne udbetalte. Dannelsen af et saadant fond maatte vistnok ansees som tilstrækkeligt til betryggelse for forsikringstagerne, saafremt man kunde gaa ud fra, at de faktorer, hvorpaa præmiereservens beregning hviler, nemlig rentefod og dødelighed, var uforanderlige, og at intet tab vilde opstaa ved midlernes anbringelse. Som bekendt er dette imidlertid ikke tilfældet, ligesom man ogsaa maa være forberedt paa, at der selv under den skarpe kontrol kan vise sig misligheder fra funktionærens side. Vi har derfor troet at burde fordre affat et yderligere fond, sikkerhedsfondet, der i tilfælde skal tjene til udfyldning af præmiereserven. Selvfølgelig vil det altid bero paa et skøn, hvor stort et saadant sikkerhedsfond bør være. Vi for vor del har troet at træffe en passende middelvej ved at foreslaa, at selskabet ikke frit skal kunne disponere over sit aarsoverskud, før fondet er bragt op til at udgjøre et beløb, svarende til det, som fremkommer ved til 5 pct. af det i aarsbalancen opførte forsikringsfond at lægge 1 pct. af den samlede forsikringssum, der skal komme i betragtning ved forsikringsfondets beregning. Som det af vore udkast vil sees, er det nemlig ikke meningen, at ethvert selskab skal behøve ubetinget at affætte forsikringsfond for hele sin samlede forsikringssum; det skal i denne kunne gjøre fradrag for, hvad det har genforsikret i et andet selskab, saafremt dette efter lovens regler selv maa affætte forsikringsfond for den genforsikrede sum, ligesom et selskab heller ikke, dersom det indgaar forsikring under solidarisk ansvar med et eller flere andre selskaber, som ogsaa hvert for sin del er pligtige til at affætte forsikringsfond, skal behøve i heromhandlede henseende at medregne mere end den andel af forsikringsbeløbet, som efter aftalen endelig skal falde det selv til last.

Saad angaar den indskrænkning i anvendelsen af aarsoverskuddet, som vi har bragt i forslag, vil det sees, at denne falder forfjellig, eftersom sikkerhedsfondet allerede har naaet en vis størrelse eller ikke. Forinden et selskab har affat — foruden forsikringsfond — halvdelen af det ovenfor angivne beløb som sikkerhedsfond, byder det efter vor mening ikke den garanti for opfyldelsen af forsikringstagerne's krav, som lovgivningen, naar den vil befatte sig med disse forhold, bør kræve. Indtil sikkerhedsfondet har naaet denne størrelse, bør derfor selskabet heller ikke kunne anvende sit aarsoverskud til noget som helst andet end